

Τὸ Δελτίον δίδεται δωρεάν πρὸς τοὺς συνδρομητάς τῆς Ἑστίας ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πληρωμῆς τῆς συνδρομῆς τῶν. Διὰ τοὺς μὴ τοιοῦτους τιμᾶται ἑτησίως: Ἐν Ἀθήναις φρ. 4, ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φρ. 25, ἐν τῇ Ἀλλοδαπῇ φρ. 2. — Προηγούμενα φύλλα πωλοῦνται πρὸς λεπτὰ 10.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

1810. Ἑστία. Ἐκδίδεται κατὰ κυριακὴν. Ἔτος Δ'. Τόμος Η', 5 Ἀυγούστου 1879. Ἀριθ. 188 (136). Λεπτά 20. Ἀθήναις, γραφεῖον τῆς Ἑστίας, δόξ. Σταδίου, ἀριθ. 6, 4^{ου}, σ. 20. Περιεχόμενα: Σφραγὶς τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Συνελεύσεως ἐπὶ τῆς Ἐπαναστάσεως. — Περὶ τῆς Ἐπιτροπῆς ταύτης ὑπὸ Α. Ζ. Μ. — Ἱστορία ζεύγους πολοδατίδων. — Ἀνεμοκίνητοι μηχαναὶ ὑπὸ Ἐρνέστου Τσίλλερ. — Πάλησις ἐπιόμων ἐπιστολῶν. — Δίκη πεσοῦσα ἐξ οὐρανοῦ. — Ἀθηναϊκαὶ ἐπιστολαί. — Ἐπίγραμμα Ε. Egggr. — Γνώμαι καὶ σκέψεις τοῦ δουκὸς Δε-λα-Ροσσουκὸς — Ἀληθεῖαι. — Σημειώσεις. — Μία συμβουλή καθ' ἑβδομάδα.

1811. Ἐπουργεῖον τῶν Ἐσπεριτικῶν. Πληθυσμὸς τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὸ ἔτος 1879. [Περιεχόμενα: Διάταγμα περὶ δημοσιεύσεως τοῦ συνταχθέντος πίνακος τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους. — Ἐκθεσις τοῦ τμηματάρχου τῆς Δημοσίας Οἰκονομίας κ. Α. Μανώλα περὶ τῆς ἀπογραφῆς τῶν κατοίκων τοῦ Βασιλείου καὶ τῶν δημοτῶν αὐτοῦ, τῆς διεξήχθεως συνεπέα τοῦ ἀπὸ 29 Δεκεμβρίου 1878 Β. διατάγματος. — Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κράτους κατὰ τὸ ἔτος 1879. — Πίναξ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1879 ἐν συγκρίσει πρὸς τὸν τοῦ 1870.] Ἐν Ἀθήναις, ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ τυπογραφείου, 1879, 4^{ου} σ. 6'—16.

1812. Φιλία καὶ κλαύματα. Δημοτικὰ τραγούδια ὑπὸ Ἰωάννου Γ. Τσακασιάνου. Ἐν Ζυκύνθῳ, τύπος «Ζακύνθου», 1879, 8^{ου}, σ. 60 καὶ δ'.

1813. Αἱ Ἑλληνίδες ἐταῖραι ὑπὸ Emile Deschanel, μεταφρασθεῖσαι ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ Ἄριστ. Δ. Σταματάκη. Ἐν Πάτραις, ἐκ τοῦ τυπογραφείου Π. Εὐμορφοπούλου, 1879, μικρὸν 8^{ου}, σ. 6' καὶ 155, ἄρ. ν. 150.

1814. Δελτίον τῆς ἐπὶ τῆς ἐμφυλίσσεως τῆς Ἑθνικῆς βιομηχανίας ἐπιτροπῆς. Ἔτος 6', Μάϊος 1879. Περιεχόμενα: Ἐκθεσις μετὰ νομοσχεδίου περὶ κυνηγεσίας, ὑπὸ Σ. Κ. Σπηλιωτάκη. — Ἐκθεσις περὶ τῆς ἐν Αἰτωλίας καὶ Ἠλείᾳ νόσου τῶν ἀμπέλων, ὑπὸ Π. Γενναδίου. — Μαθήματα Σηροτροφικοῦ Σταθμοῦ Σπάρτης, ὑπὸ Ι. Κ. Ἀποστολοπούλου. — Περὶ μεταξοκωμωλοτροφίας, ὑπὸ Δ. Αἰλιά. — Περὶ καλλιεργείας τῆς καστανίας. — Περὶ καλλιεργείας τῶν καρποφόρων δένδρων. — Παροράματα τοῦ Δ. Φυλλαδίου.

1815. Ἀθηνᾶ. Ἔτος Α', ἀρ. 7. Ἐν Ἀθήναις. Περιεχόμενα: Φιλολογικὰ ὑπὸ Κωνσταντίνου Σ. Κόντου. — Βιογραφία Ἀλεξάνδρου Λυκούργου, ἱεράρχου, ὑπὸ Βασιλείου Ι. Ζολώτα. — Ἡ ἀσχημότερα νεῦσις τῆς Γαλλίας. — Δύο λέξεις ἐπὶ τῆς 29 Μαρτίου 1879, ὑπὸ Νικ. Γ. Τρουπάκη. — Τὸ σχολεῖον, ὑπὸ Ἐμμ. Κ. Στρατουδάκη.

1816. Les Plaidoyers politiques de Démosthènes traduits en français, en deux volumes, avec arguments et notes par M. R. Dareste, membre de l'Institut, conseiller à la Cour de cassation. Paris, 1879, E. Plon et Cie.

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΒΑΛΑΩΡΙΤΗΣ.

Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ προσεχῶς νὰ συναντηθῶμεν ὡς πληροφροῦσι μιᾶς μεγαλειτέρας Ἑλλάδος. Εὐχὸν δὲ νὰ μὴ ἀποθάνω ἕως τότε, διὰ τὸ θνητῶν νὰ ψάλλω τὸ τελευταῖον μου ᾄσμα... Αἱ ἡμέραι μου εἶναι ὀλίγαι. Ἐρωτήσῃ τὸν Πρεσβύτερον καὶ θὰ μάθῃς παρ' αὐτοῦ, ὅτι σπουδαῖον καρδιακὸν νόσημα δύνανται, ἀπὸ ὧρας εἰς ὧρας, νὰ μοὶ ἐπιπέθῃ τὸν θάνατον. Τὸν παρελθόντα χειμῶνα ὑπέφερα πολὺ, τὸν προσεχῆ δὲ ἴσως δὲν θὰ θνήσκω ὡς ἀνθ' ἐξώ. Ἐτοίμασε τὸ μνημόσυον μου. Ἄλλα διὰ τί νὰ σὲ πικρῶναι;... Ταῦτα ἔγραψεν ἐκ Λευκάδος εἰς τὸν φίλον του Τιμολ. Φιλήμονα ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης, ἀσφαλῶς προ-

αισθανόμενος τὸ ἐπικείμενον αὐτοῦ τέλος. Δὲν ἐπρόφρασε νὰ ψάλλῃ τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ᾄσμα, ὅπερ μετὰ στοργῆς θάπεφθόγετο ἢ Ἑλλάς σύμπασα, ἥτις πρὸ πολλοῦ συνείσισε νὰ ἐνωτίζηται μετὰ στοργῆς τῆς περιπαθοῦς φωνῆς τοῦ θνητοῦ τῶν ἀγώνων τῆς καὶ ἐλπίδων. Πρῶτον ἔργον δι' οὗ ὁ Βαλαωρίτης κατήλθεν εἰς τὴν δημοσιότητα ὑπῆρξαν τὰ Στιχοῦργήματα. Τῷ 1857 ἐδημοσιεύθησαν τὰ Μνημόσυνα, ἐπιφανὴς συλλογὴ ποιημάτων ἄτινα ἐθεμελίωσαν διὰ παντὸς τὴν φήμην τοῦ ποιητοῦ, ἵσως δὲ καὶ ἔμειναν τὸ ἄριστον τῶν ἔργων του. Τὰ Μνημόσυνα ἐξεδόθησαν τῷ 1868 τὸ δεύτερον ὡς πρῶτος τόμος τῆς ὑπὸ τοῦ κ. Παύλου Λάμπρου γενομένης ἐκδόσεως τῶν ἔργων τοῦ ποιητοῦ. Εἰς τὰ Μνημόσυνα προσετέθησαν ἐν τούτῳ τῷ τόμῳ καὶ ἄλλαι τιναί ποιήσεις ἀνεκδοταί, ὥστε ἐν συνόλῳ περιλαμβάνονται ἐν αὐτῷ τὰ ἐξῆς ἔργα: 1) Νεκρικὴ Ὠδὴ, 2) Ἡ σκιά, 3) Νίνι-Νάνι, 4) Θανάσις Βάγιας, 5) Ὁ ἄημος καὶ τὸ καρποφύλλον του, 6) Ὁ Κίττος καὶ τὸ γεράκι, 7) Ὁ Σαμουὴλ, 8) Τὸ ψυχρὸ σάββατον, 9) Ὁ Κατζαντώνης, 10) Ἡ φυγὴ, 11) Εὐθύμιος Βλαχάδας, 12) Ἡ δάφνη καὶ τὸ ἀήρῳν, 13) Ὁ θάνατος τῶν Σολομοῦ, 13) Ἀφιέρωσις τῇ Α. Μ. τῷ βασιλεῖ τῶν Ἑλλήνων Γεωργίῳ τῷ Α', 14) Εἰκοστὴ πέμπτη Μαρτίου, 15) Ὁ ἀσπασμὸς πρὸς τὴν μητέρα Ἑλλάδα, 16) Ὁ βράχος καὶ τὸ κῆμα, 17) Τὸ ξερῶμένο δένδρον, 18) Μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ ἐν τῷ Ἀθηναϊκῷ νεκροταφείῳ μνήματος τῆς οἰκογενείας Βερέτα, 19) Μνημόσυνον ἐπὶ τῆς νεκρικῆς κλίνης Στεφάνου Μεσσαλαῶ, 20) Μνημόσυνον ἐπὶ τοῦ τάφου τῆς θυγατρὸς Δρομυμονῆ Οὐλοφ.

Τῷ αὐτῷ ἔτει ἐξεδόθη καὶ ὁ δεύτερος τόμος τῶν ποιημάτων τοῦ Βαλαωρίτου, περιέχων τὴν Κυρὰ Φροσύνην καὶ τὸ Σήμαντρον, δημοσιευθέντα τὸ πρῶτον ἐν Κερκύρᾳ τῷ 1859.

Τέλος δὲ ἐξεδόθη τὸ πρῶτον τῷ 1867, ἐπίσης ὑπὸ Παύλου Λάμπρου, ὁ Ἀθανάσιος Διάκος καὶ ὁ Ἀστροπόγιαννος, περιέχοντα καὶ ἱστορικὰ σημεῖωσις, ἀνεκδοτὰ δημοτικὰ ἄσματα καὶ γλωσσικὰς παρατηρήσεις.

Τῷ 1871, κληθεὶς ὑπὸ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου, ἐξευώνησεν ὁ Βαλαωρίτης πρὸ τῶν προπυλαίων τοῦ Πανεπιστημίου, κατὰ τ' ἀποκαλυπτικῶν τοῦ ἀνδριάντος τοῦ πατριάρχου Γρηγορίου, τὸν ζῶηρον ἐκεῖνον πανηγυρικὸν τῆς πεντηκονταετηρίδος τῆς ἐθνικῆς, ὅστις τοσοῦτον συνεκίνησε τὰ παριστάμενα κυνὰ πλήθη. Τὸ ποίημα τοῦτο ἐδημοσιεύθη ἐν ἀναπεταμένῳ φύλλῳ καὶ ἐν τισὶ τῶν συγχρόνων ἐφημερίδων, προὐκάλεσε δὲ καὶ γνωστὴν φιλολογικὴν συζήτησιν. Τῷ 1874 ἐξεδόθη ἐν φυλλαδίῳ μετὰ καὶ γερμανικῆς ἐπιμέτρου μεταφράσεως ὑπὸ τοῦ κ. Α. Μανωράκη. Τὸν ὕμνον τοῦτον εἰς τὸν πατριάρχην ἐμελοποίησεν ὁ κ. Γ. Λαμπίρης, ὡς καὶ ἄλλα τινὰ ᾄσματα τοῦ ποιητοῦ, τὸ τῆς φάλαγγος τοῦ Πανεπιστημίου (ζώστε τ' ἄρματά σας), τὸν βρεμβασμὸν (πόσις φοραῖς τὰ κύματα), τὸ Νανάρισμα, ἔχει δὲ μελοποιήσει ὁ αὐτὸς καὶ τὸ ᾄσμα τῆς Φροσύνης, ὅπερ εἶνε μέγρι τοῦδε ἀνεκδοτον. Ἐπίσης ὁ κ. Λεωνίδας Ἀλβάνος ἐμελοποίησε τὸ Νανάρισμα (φύσ' ἀγέραι δροσερῆ).

Ἀπὸ δὲ τῆς ἐκδόσεως τῆς Ἑστίας ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης ἐδημοσίευσεν ἐν αὐτῇ καὶ μόνη τὰ ἔργα του. Καὶ ὅθι ἐδημοσιεύθησαν δι' αὐτῆς τὰκόλουθα ποιήματα του, τὸ ῥόδον καὶ ἡ δροσοῦλα (τόμ. Α'. σελ. 256), πρωτομαρτιά ἢ τὸ γελιδόνι (Α'. 480), Κανάρις (Δ'. 642), ἐπὶ τῷ θανάτῳ Ἀντωνίου Κόνδαρη (Δ'. 768), ἡ λίμνη, μεταφράσις τῆς ᾠδῆς τοῦ Λαμαρίνου (Ε'. 30), ἐπιτύμβιον εἰς τὸν ἀστρονόμον Σέκην, μεταφράσις (ς'. 560), καὶ τελευταῖον του οἰνεὶ κύνειον τῶν ᾄσμα καὶ Καλογιάννος (ς'. 751). Ἐδημοσίευσεν δὲ ἡ Ἑστία ἑκτὸς τούτων τῶν ποιημάτων καὶ τὰς ἐξῆς πεζὰς διατριβὰς τοῦ Βαλαωρίτου: Μία κατὰ τὸν β'. π. Χ. αἰῶνα ἐθνικὴ ἐν Λευκάδι συνέλευσις (Δ'. 725), δημῶδες περὶ Βαλιᾶ ὀρούλος (Ε'. 142) καὶ Ἄλλης Τεπελενλῆς καὶ Κάρουλος Νατιέρ (ς'. 435).

Τοιαύτη ἡ πολῦτιμος κληρονομία ἦν ἀποθνήσκων ἀφηκεν εἰς τὸ ἔθνος ὁ Ἀριστοτέλης Βαλαωρίτης.

Προσεχῶς θὰ δημοσιεύσῃ ἡ Ἑστία ἑκτενὴ βιογραφίαν τοῦ προσφιλοῦς ποιητοῦ μετὰ τῆς εἰκόνης αὐτοῦ.